

Odile Decq. Architektka, která staví muzea a galerie v Itálii i Číně, přijela do Domu umění

Ostravan.cz, 7.4.2018

Desátý ročník mezinárodního festivalu architektury, designu a umění ARCHIKULTURA 2018 odstartoval mimořádnou výstavou první dámy francouzské architektury Odile Decq v ostravském Domě umění. Autorky Muzea současného umění v Římě MACRO (2010), kavárny Phantom v pařížské opeře Garnier (2011) či Muzea Národního geoparku Tchang-šan v Číně (2015).

Odile Decq během vernisáže v Domu umění.

Foto: Martin Straka

Od sametové revoluce uplynulo téměř třicet let, některá okna ve směru na Západ ale stále zůstávají zatemněna. Je to pořád jako na sklonku devatenáctého století, kdy česká moderna „otvírala okna do Evropy“, ovšem moc jich pootevřít nedokázala.

Než ve čtvrtek přijela do Ostravy první dáma francouzské architektury Odile Decq (ročník 1955), aby zahájila výstavu o svých realizacích v ostravském Domě umění, nahlédl jsem do mediálního archivu Newton. Ten dokumentuje texty drtivé většiny tištěného periodického tisku od roku 1990, včetně části internetových médií (dokonce i ostravský kulturní deník Ostravan.cz). Jednoduše jsem zadal heslo „Odile Decq“ a objevilo se pouhých osmnáct odkazů!

Po jejich rozkliknutí jsem navíc narazil na několik pozvánek na aktuální ostravskou výstavu, přičemž v dalších textech byla architektka většinou pouze jmenována v souvislosti s nějakou stavbou či architektonickou cenou. Například v článku z 9. srpna 2002 v odborném časopise Architekt, který pojednával o soutěži pro studenty skandinávských architektonických škol ve švédském v Malmö, kde v porotě seděla také Odile Decq.

Návštěvníci výstavy Odile Decq. (Foto: Martin Straka)

Někteří architekti zřejmě její dílo sledují prostřednictvím zahraničních periodik, mnohem více než u nás se také o Odile Decq píše v německém nebo polském tisku. Z pohledu tuzemské kulturní fronty, která spoléhá na „okna otvíraná do Evropy“ českými médii, však do Ostravy vlastně přijela úplně neznámá paní z Paříže.

Odile Decq se rovněž netajila, že dosud netušila, kde leží Ostrava: „Když jsem ale zjistila, že v samém srdci Evropy, chtěla jsem to město poznat.“ A tím splnila i jedno velké přání Tadeáše Goryczky z Kabinetu architektury, což je spolek, který v Domě umění pravidelně pořádá architektonické výstavy. „Jednou jsem měl sen, že Odile Decq přijede k nám,“ vyprávěl Goryczka vernisážovému publiku. K vyplnění nočního přeludu ovšem musel přispět náročným organizačním úsilím, na jehož konci je aktuální výstava s názvem Studio Odile Decq – Horizons.

Aktéři vernisáže v Domě umění. (Foto: Martin Straka)

Že Odile Decq patří k celebritám současné evropské i světové architektury, zaznělo na výstavě mnohokrát. Jen pro představu. „Už v roce 1996 získala ocenění Zlatého lva v rámci Bienále architektury v Benátkách a její multidisciplinární přístup byl mimo jiné oceněn britskou Jane Drew Prize či velmi prestižním mezinárodním oceněním od globálního architektonického portálu společnosti Architizer,“ informovali organizátoři výstavy.

Výstava v Domě umění ale pochopitelně nedokumentuje jen metály, její podstatou jsou ukázky nejlepších realizací z posledního desetiletí. Efektní je už samotná instalace v prvním poschodí galerie, která využívá atypické osvětlení, četné projekce i designové sokly pod modely. Zbývá se tedy jen ponořit do díla a z pohledu Ostraváka jako vždy kapku závidět, jaká architektura se to rodí na planetě Zemi.

Muzeum Národního geoparku Tchang-šan v Číně.

K nejnovějším v Ostravě prezentovaným pracím patří stavba Muzea Národního geoparku Tchang-šan, které vyrostlo v horách asi čtyřicet kilometrů jižně od osmimilionového města Nan-ťing v Číně. Místo je to výjimečné, v takzvané Tchangšanské jeskyni byly nalezeny 160 až 620 tisíc let staré zkameněliny i kostra vývojového předchůdce současného člověka – Homo erectus nankinensis. Mimořádná lokalita si vyžádala i výlučnou architekturu a Odile Decq byla pochopitelně skvělou volbou. Výsledkem je spíš monumentální plastika než stavba. Muzeum se pod zalesněnými horami plíží jako divoká kočka připravená ke skoku. S naježeným hřbetem a nenápadně sklopenou hlavou, která je připravena na atak a tučné sousto.

A to již každý účastník vernisáže snil obdobně jako Tadeáš Goryczka. Nikoliv již o tom, jak dostat do Ostravy Odile Decq, ale jak to udělat, aby tahle výjimečná umělkyně něco postavila i v Ostravě. A k tomuhle přemítání hráli Martin Režný a Jan Gajdica snovou experimentální muziku, která je podobně nadčasová jako práce francouzské architektky. Kdoví, třeba se ještě stane zázrak a Odile Decq postaví na Černé louce třeba novou aulu Ostravské univerzity a Režný s Gajdicou zahrají v den otevření budovy při stříhání pásky...

Z d r o j :
<http://www.ostravan.cz/47384/odile-decq-architektka-ktera-stavi-muzea-a-galerie-v-italii-i-cine-prijela-do-domu-umeni/>